

[Socialministeren.]

Tryk kan bevirke, at vedkommende tager fat med fornyet Livsmod — det er i Haab herom, at man fremsætter dette Lovforslag. Og den Betragtning kan kun føre til Indtægter, ikke til Udgifter for det offentlige.

Imidlertid maa jeg sige, at jeg ikke har haft det Indtryk af Forhandlingerne i Dag, som det synes, det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds (Veistrup) havde faaet, at der skulde være Fare for et Begravelsesudvalg. Jeg venter — og jeg venter bl. a. af Hensyn til de sønderjydske Ønsker i Anledning af Tiaarsdagen for Genforeningen —, at man ret hurtigt vil gennemføre Lovforslaget, om ikke i uændret Skikkelse, saa dog i Hovedsagen, som det er. Og jeg siger endnu en Gang, at jeg i saa Henseende har det bedste Haab ikke alene til det konservative Folkeparti, som i og for sig ikke var saa begejstret for Ophævelsen af den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse, uden at den blev afløst af noget som helst andet, men ogsaa til Venstre, hvis Fortid jeg stadig skal erindre i glad Sindsstemning.

Andrea Brochmann: Ja, dette Forslag betyder jo ikke en Merudgift for Kommunerne. Det oplyste Ministeren lige nu, og det kom ogsaa frem under Forhandlingen i Sommersamlingen. Vi ved alle — de fleste har dog ogsaa med kommunale Sager at gøre —, at Fattighjælp er noget af den dyreste Hjælp. Det kommer an paa at prøve at rejse Menneskene, saaledes at de faar Tro paa, at de kan klare sig sely, Tro til at tage fat paa Arbejdet ude i Livet; og det er egentlig det, dette Lovforslag tilsigter.

Det ærede 15de landstingsvalgte Medlem (Tvede) syntes at ville hævde, at det konservative Parti var det eneste Parti, der vilde stille Forslag om at sætte Erhverv i Gang og skabe Arbejde for Folk. Jeg vil tillade mig at spørge det ærede Medlem, om han allerede har glemt de Forslag, Socialdemokratiet fremsatte i 1925—26, de dybtgaaende Forslag om Arbejders Igangsættelse til Arbejdsløshedens Bekæmpelse.

Tvede: Nej, jeg har ikke glemt de Millionforslag, der blev stillet den Gang, men de var jo ganske urealisable, for disse Masser af Millioner var slet ikke til Raadighed.

Det bliver sagt, at dette Lovforslag ikke vil bidrage til at forøge Udgifterne. Jeg vil dog henlede Opmærksomheden paa, at Lovforslaget indeholder en Bestemmelse om, at en Kommunalbestyrelse ikke kan

nægte Eftergivelse, selv om vedkommende mulig har faaet Midler i Hænde. Selv i saa Fald kan Kommunalbestyrelsen ikke nægte at eftergive den modtagne Hjælp; derved gaar Kommunen Glip af Midler, som den ellers kunde faa ind, og som nu altsaa maa udredes af andre. Det var det Synspunkt, jeg gik ud fra.

Det blev nævnt, at Arbejdsløsheden havde virket saa trykkende paa Folk, at de havde maattet gaa til Hjelpekasserne og Fattigvæsenet. Maa jeg heroverfor tillade mig at erindre om, at der i sin Tid af det ærede 4de Medlem for 4de Kreds (Laursen) og mig her i Tinget blev stillet Forslag om, at man skulde gaa over til at indrette, ved Siden af de almindelige Arbejdsløsheds-kasser, en fælles Krisekasse for samtlige Arbejdsløsheds-kasser, og at den daværende Socialminister, den nuværende højtærede Undervisningsminister, her i Tinget erklærede, at han erkendte, at dette Forslag vilde have hjulpet alle, men det kunde ikke gennemføres. Jo, vi har ogsaa fra konservativ Side en vis Forstaaelse af, hvad der skal kunne hjælpe her i Samfundet, hjælpe paa Erhvervs- og Næringslivet, saaledes at Folk kan undgaa at gaa til Fattigvæsenet eller Hjelpekasserne.

Bækgaard: Jeg skal ikke komme ind paa det Spørgsmaal, som den højtærede Socialminister var inde paa, om, hvis mentale Tilstand der var noget i Vejen med, enten den højtærede Ministers eller min. Den højtærede Minister mente at kunne sige sig fri for, at der var noget i Vejen for hans Vedkommende, og da jeg af Princip ikke holder saa meget af at tale om mig selv, vil jeg overlade til Forsamlingen at bedømme min mentale Tilstand.

Udgifterne til Fattigvæsenet er steget stærkt, det er en Kendsgerning, sagde den højtærede Minister. Jeg søgte igennem mine Udtalelser at paavise, at der ogsaa kunde være andre Grunde til Udgifternes Stigning, at det ogsaa kunde skyldes den Omstændighed, at Konjunkturerne er svingende. Jeg fik tilfældigvis i Dag at se en Statistik over de kommunale Udgifter i Norge for det samme Tidsrum, og her viser Udgifterne til Fattigvæsenet en Stigning paa 11,3 pCt. — deres Fattigudgifter er for Resten betydeligt højere end vore; det er dog en større Stigning end her hjemme.

Med Hensyn til Forhandlingerne i 1891 skal jeg udtale, at jeg agter ikke at give Afkald paa min personlige Mening og simpelt hen acceptere den Mening, som blev udtalt for ca. 40 Aar siden. Jeg ved ikke, om